

PineBook

重生之万界主宰

13

南宮吟 เขียน
บุษบาเหมินทร์ แปล

หื่นมิต

บทที่ 621 ดาบกระบี่แห่งความตาย

สิ่งสำคัญที่สุดคือพวกเขาต้องการแก้แค้นและข่มขวัญทุกคน!

ทันใดนั้น ลมปราณที่รุนแรงจะนำกล้วทั้งสองก็ลอยขึ้นกลางอากาศ แผลซ่านไปด้วยจิตสังหารและกวาดไปทั่วฟ้าดิน มันรวมตัวกันจนทำให้ทั่วทั้งสันเขาปีศาจสวรรค์สิ้นสะเทือนราวกับมีมือแห่งความตายยื่นขึ้นมาจากขุมนรก

เหล่าสัตว์อสูรที่อยู่โดยรอบต่างตัวสั่นและหมอบลงกับพื้น

พลังศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองนี้เป็นการโจมตีที่ทรงพลังที่สุดของผู้นำทั้งสองคนนี้ อันหนึ่งเป็นดาบ อีกอันเป็นกระบี่ ซึ่งมีชื่อว่า ดาบกระบี่แห่งความตาย!

พลังของมันสามารถผ่าได้แม้กระทั่งผู้มีระดับเซียน!

มันเป็นพลังที่ทำให้พวกเขายิ่งใหญ่และเป็นสาเหตุที่คน
ภายนอกถือกันว่าในกลุ่มโจรป่ามีบุคคลระดับเซียน

ไม่เช่นนั้นแล้ว ด้วยระดับพลังของผู้คนแดนเซียนจะยอม
จำนนต่อกลุ่มโจรป่าได้อย่างไร

ผู้ที่สามารถบรรลุระดับเซียนล้วนแต่เป็นอัจฉริยะที่
สามารถฝากตัวเป็นศิษย์กับสำนักเซียน รวบรวมปราณ
ศักดิ์สิทธิ์แห่งฟ้าดิน ไม่จำเป็นต้องกังวลเรื่องการดำรงชีพ
คนเหล่านั้นจะสนใจโจรป่าเหล่านี้ได้อย่างไร

ขณะนี้ ดาบกระบี่แห่งความตายของพวกเขาพุ่งเข้าหา
และห้อมล้อมฟานเสวี่ยหลี่เอาไว้อย่างสมบูรณ์

หากชั่วพริบตาต่อไปไม่ต้านทานหรือหลบหลีก
ฟานเสวี่ยหลี่ก็จะถูกฟันเป็นชิ้นๆ!

ขณะที่ผู้คนนับไม่ถ้วนกำลังตกตะลึง ขณะที่เสวี่ยซิงชิว
มาปกป้องฟานเสวี่ยหลี่ไม่ทัน และขณะที่จื่อเยว่พูดอะไรไม่ออก
ฟานเสวี่ยหลี่ก็เคลื่อนไหว

หากกล่าวว่าค่ายกลเจ็ดดาราเมื่อครั้งนี้เป็นเพียงความสามารถส่วนหนึ่งของฟานเสวียหลี่ ตอนนี้ฟานเสวียหลี่ก็ได้แสดงพลังที่แท้จริงของตนออกมา

การต่อสู้ครั้งก่อนในเมืองเล็ก เขาได้ใช้อำนาจเขียนเจ็ดสังหารในจังหวัดสุดท้ายจนทำให้ผู้คนตกตะลึง ทันทีที่เกิดจิตวิญญานแห่งการต่อสู้ขึ้น ศัตรูก็ยอมถอยอย่างง่ายดายแล้วทำให้ไม่สามารถเติมเต็มความปรารถนาในการต่อสู้ของเขา

แต่พลังของสองคนที่อยู่ตรงหน้ามีคุณสมบัติมากพอที่จะให้เขาทรมานที่สุดกำลัง

เขาอยากรู้ว่าตนที่รอดพ้นจากบรรพบุรุษเขียนตงเยว่ และได้ดุดขับอำนาจเขียนส่วนหนึ่งของบรรพบุรุษเขียนตงเยว่พัฒนาขึ้นจากแต่ก่อนเท่าใด!

ทันใดนั้น ฟานเสวียหลี่ก็ใช้มายาคถ์สรวงสวรรค์สร้างเป็นค่ายกลขึ้นตรงหน้าอย่างไม่ลังเล!

มันไม่ใช่การสร้างค่ายกลขึ้นภายในลมหายใจเดียว แต่เขาได้เตรียมตัวไว้ก่อนแล้ว และได้ฝึกลมหายใจขึ้นมากมาย ตอนนี้มันเป็นเพียงช่วงเวลาที่จะปะทะออกมาเท่านั้น

ในเวลาเดียวกัน เขายังใช้อำนาจเขียนส่วนหนึ่งที่อยู่ในร่างกายแทรกซึมเข้าไปในวิชาเจ็ดสังหาร เฝ้ามลยาณจิตวิญญาณทั้งหมดในร่างกายและปลดปล่อยการโจมตีออกไป!

ระหว่างฟ้าดินราวกับมีจิตสังหารเจ็ดดวงหลอมรวมขึ้นประหนึ่งเทพมังกรลงจุดและสังหารอย่างบ้าคลั่ง

สังหารอรหันต์ สังหารมาร สังหารสรรพชีวิต ฆ่า ฆ่า และก็ฆ่า!

สังหารทุกสรรพสิ่งในฟ้าดิน! สังหารจนถึงที่สุด แม้เหลือเพียงตัวเองก็ต้องได้เห็นเลือด!

เมื่อเจ็ดสังหารปรากฏต้องมีอันเป็นไป!

สิ่งสำคัญที่สุดคือ ตอนนี้ฟ่านเสวี่หลินนำวิชาชนิดต่าง ๆ ที่เคยเรียนรู้หลอมรวมเข้าไปทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นสัจจาเจ็ดอักษร วิธีกลศึกในคัมภีร์หยินฝูและพรหมแดนแห่งเสรีภาพทั้งหมดล้วนปะทุออกมา

ช่วงเวลาที่ผ่านมาเขาศึกษาวิชาเขียนใหม่สำหรับตัวเอง อยู่ทุกวันโดยไม่หยุดพัก และรับรู้ถึงความยากของการคิดค้น

วิชาเขียนใหม่ของตัวเอง แต่ก็พยายามต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน และค่อย ๆ นำแก่นแท้ของวิชาทั้งหลายที่เขาครอบครองอยู่ในเวลานี้ออกมา

ดังนั้นการโจมตีนี้ที่ประกอบกับพลังของอำนาจเขียนจึงเป็นการโจมตีที่ทรงพลังที่สุดของเขาในเวลานี้ เห็นกว่าอำนาจของสัจจาเจตอักษร อีกทั้งยังเป็นไปตามกฎของโลกใบนี้

ในขณะเดียวกัน ใช้เพียงเลือดลมก็เพียงพอแล้ว

ตอนนี้ร่างกายของฟานเสวี่หลี่แฝงไปด้วยอำนาจมังกร อำนาจเขียน และอำนาจแห่งจักรพรรดิที่ยิ่งใหญ่ทั่วฟ้าดิน!

เจตจำนงของมังกรสุรา อำนาจเขียนอันมหัศจรรย์ ประกอบกับกลืนอายจักรพรรดิในตัวของเขา!

ภายใต้ระดับเขียน ปราศจากคู่ต่อสู้!

เพียงชั่วพริบตา ทุกคนที่อยู่ตรงหน้าก็ตกตะลึงจนสติหลุด โดยเฉพาะผู้นำโจรป่าทั้งสองคนที่ไม่เชื่อในสายตาของตัวเอง พวกเขาพูดเสียงหลงพร้อมกันว่า “อำนาจเขียน! เจตจำนงจักรพรรดิ!”

การทำสองสิ่งนี้ได้ในระดับเนื้อกายจะต้องมีสถานะที่เลิศล้ำเกินเอ่ยถึง จะต้องเป็นลูกศิษย์อัจฉริยะในสำนักระดับสูงแน่นอน ซึ่งเกินกว่าที่พวกเขาจะเทียบเคียงได้

คนเช่นนี้จะต้องถูกยอด้มีระดับเขียนนับไม่ถ้วน คอยปกป้องอย่างลับ ๆ และเป็นห่วงถึงความปลอดภัย เพราะหากเติบโตขึ้น บุคคลเช่นนี้จะมีสิทธิ์บรรลุถึงเขียนขั้นห้าขึ้นไป ซึ่งจะมาสถานที่แบบนี้โดยลำพังและพบกับภัยอันตรายเช่นนี้ได้อย่างไร

พวกเขาจะยุ่งอย่างยิ่ง แต่ไม่ว่าจะอย่างไร พวกเขาก็รู้ตัวว่าได้เจอกับศัตรูตัวฉกาจแล้ว!

สิ่งสำคัญที่สุดคือ ดาบกระบี่แห่งความตายของพวกเขาที่ไร้เทียมทานมาโดยตลอด ตอนนี้กลับค่อย ๆ สลายไปด้วยการโจมตีกลับของฟานเสวียหลี่ และแตกหักไปที่ละส่วน ๆ

อำนาจเขียนของฟานเสวียหลี่แกร่งกล้าเหลือเกิน แกร่งกล้าเสียจนแค่พลังย้อนกลับ ก็สามารถสลายพลังศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาได้

ที่พวกเขาเคยใช้วิธีนี้เอาชนะบุคคลในระดับเซียนได้
เป็นเพราะบุคคลนั้นแค่ไม่ได้ครอบครองอำนาจเซียนของเซียน
ชั้นหนึ่งเท่านั้น!

เพราะเมื่อบรรลุเซียนชั้นหนึ่งก็จำเป็นต้องผ่านการ
บ่มเพาะนับไม่ถ้วนอีก จึงจะสามารถครอบครองเจตจำนง
แห่งเซียน!

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ฟานเสวี่ยหลี่โจมตีอย่าง
สุดกำลัง สุดท้ายยังใช้อำนาจเซียนอย่างต่อเนื่อง จนในที่สุด
ก็สามารถต้านทานการโจมตีร่วมของกระบี่และดาบอันน่า
สะพรึงกลัว

ในขณะเดียวกัน ฟานเสวี่ยหลี่รู้สึกมีความสุขเป็นอย่างยิ่ง
เนื่องจากกระหว่างการต่อสู้ เขารู้สึกราวกับฝ่าฟันไปได้อย่างไรซึ่ง
อุปสรรค

ตอนนี้เขาเข้าใจถึงความสำคัญของอำนาจเซียนอย่าง
แท้จริงแล้ว เขาที่แต่เดิมเป็นผู้ไร้เทียมทานในระดับเนื้อกาย
เมื่อประกอบกับอำนาจเซียนและวิชาเซียนเจ็ดสังหารอันพิเศษ
เฉพาะ การกำจัดอีกฝ่ายจึงไม่ใช่ปัญหา!

หลังจากผ่านไปสามลมหายใจ ฟานเสวี่ยหลี่ก็หัวเราะ
เสียงดังอย่างมีความสุขพร้อมกับเสียงระเบิดที่ดังสนั่น

บนเส้นทางสวรรค์ของสมรภูมิโบราณ เขาถูกกดขี่
นับครั้งไม่ถ้วน ทั้งถูกกดขี่โดยบรรพบุรุษเซียนตงเยว่และ
หว่านหลัฟู่ สุดท้ายเขาก็สามารถฝ่าเข้ามายังแดนเซียนได้
ด้วยความตั้งใจของตัวเอง แต่ในขณะเดียวกันก็ถูกกดขี่จน
กระดูกเลือด เจ็บปวดเจียนตายเนื่องจากพลังช่างห่างชั้นกัน
เหลือเกิน ตลอดยี่สิบกว่าวันที่เขามาถึงแดนเซียน เนื่องจาก
กังวลว่าตัวตนจะถูกเปิดเผย จึงซ่อนเร้นตบะเอาไว้ตลอด
จนกระทั่งวันนี้เขาหลอมรวมวิชาเจ็ดสังหาร วิชาเซียนมากมาย
และอำนาจเซียนเข้าไว้ด้วยกัน ในที่สุดก็สามารถปลดปล่อย
พลังที่แข็งแกร่งที่สุดของตนออกมาได้ชั่วคราว

ความรู้สึกนี้ช่างสุขใจยิ่งนัก!

สิ่งที่เขาต้องการในตอนนี้เป็นคือการต่อสู้ ต่อสู้ และต่อสู้
อย่างไม่หยุดหย่อน ขจัดความหม่นหมองทั้งหมดออกจากหัวใจ!

ในเวลาเดียวกัน เขาก็หยิบลูกแก้วดาราสวรรค์หนึ่งเม็ด
จากมิติพิศวง ทำให้เหลือลูกแก้วดาราสวรรค์อยู่เจ็ดสิบหกเม็ด

หลังจากที่กินเข้าไป แวดตาของเขาก็เปล่งประกาย ก่อนจะพุ่งเข้าหาศัตรูทั้งสองอีกครั้ง

ตอนนี้ผู้นำโจรป่าทั้งสองต่างสีหน้าเปลี่ยน เดิมทีพวกเขายังหวังอาศัยจังหวะนี้ที่กำลังเสมอกับฟานเสวียหลีในการลงมืออาศัยการบุกเพื่อถอย แต่คาดไม่ถึงว่าฟานเสวียหลีจะมีมิติพิศวงและศิลาเขียน หากเป็นเช่นนี้พวกเขาจะต้องถูกฟานเสวียหลีสังหารแน่นอน ที่สำคัญไปกว่านั้นคือตอนนี้จิตวิญญาณแห่งการต่อสู้ของฟานเสวียหลีกำลังเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้พวกเขารู้สึกหวาดกลัว

ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สนใจการแก้แค้นให้หมั่งเจินเหรินแล้ว ทั้งคู่หันหลังและหนีออกไปให้ไกลที่สุด

ผู้แข็งแกร่งไร้เทียมทานทั้งสองหนีเอาชีวิตรอดในชั่วพริบตา!

แต่ฟานเสวียหลีในตอนนั้นไม่ได้หยุดลง ยังตามไล่ฆ่าไปเรื่อย ๆ

ลูกแก้วดาราสวรรค์พื้นฟูจิตวิญญาณของเขาในชั่วพริบตา อีกทั้งเขายังมีลูกแก้วดาราสวรรค์อีกมากมาย จึงไม่เกรงกลัวอีกฝ่าย

ยิ่งไปกว่านั้น การไล่ฆ่าในสถานการณ์ที่ไร้ซึ่งผู้อื่น ทำให้เขามีโอกาสใช้เพลิงสังหารมรยิ่งทำให้เขาอยู่ในจุดที่ไร้พ่าย

เขาพุ่งไปข้างหน้าอย่างบ้าคลั่งราวกับอุกกาบาตที่นำพาซึ่งแสงเพลิง

สัตว์อสูรมากมายที่อยู่ตรงหน้ากลายเป็นเส้นทางเลือดในทันที ล้มตายกันนับไม่ถ้วน ทุกสิ่งที่ถูกฟานเสวียหลี่พุ่งผ่านล้วนกลายเป็นเศษเนื้อ

สังหารตลอดทาง ทุกย่างก้าวล้วนสังหารคนหนึ่งคน ส่วนความเร็วของฟานเสวียหลี่ก็สูงขึ้นเรื่อย ๆ จากก้าวเดินกลายเป็นโอบยบิน ทำให้เหล่าโจรป่ายิ่งตื่นตกใจ

ไม่ต้องพูดถึงการล้อมสังหารกองคาราวานพ่อค้าแล้ว ความคิดเดียวในหัวของพวกเขาคือการหนีเอาชีวิตรอด

ความหวาดกลัวแผ่ซ่านอย่างบ้าคลั่ง

เมื่อผู้นำทั้งสองที่บินออกไปไกลเห็นว่าฟานเสวี่หลี่
ถูกล้อมด้วยสัตว์อสูรมากมายก็รู้สึกโล่งใจเล็กน้อยแล้วบินเร็วขึ้น
พวกเขาไม่เห็นสัตว์อสูรเหล่านี้อยู่ในสายตา เพียงคิดว่าครั้งหน้า
ต้องเปลี่ยนสถานที่ใหม่ เนื่องจากบริเวณเมืองไปอยู่อันตราย
เกินไปแล้ว

พวกเขายังคิดว่าครั้งหน้าต้องฆ่าคนและปล้นชิงสินค้า
ให้มากกว่านี้ เพื่อชดเชยการสูญเสียในครั้งนี้

ทันใดนั้น พวกเขาก็ได้ยินเสียงลมแหวกอากาศดังมา

ทันทีที่หันหลังกลับไปมอง พวกเขาก็ถึงกับตกใจจนขวัญ
หนีดีฝ่อ

ความเร็วของฟานเสวี่หลี่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ราวกับพุ่งแหวก
อากาศ ใช้เวลาเพียงไม่นาน ก็ร่นระยะห่างเข้ามาใกล้ขึ้นทุกที

บนตัวของฟานเสวี่หลี่ยังเต็มไปด้วยเศษซากเลือดเนื้อ
นับไม่ถ้วน เกิดเป็นภาพที่สดแสนจะโหดเหี้ยม

สิ่งสำคัญที่สุดคือ จิตวิญญาณแห่งการต่อสู้และจิตสังหาร
ของฟานเสวี่หลี่รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ร่างกายโชยไปด้วยกลิ่นคาว

เลือด แม้อยู่ไกลถึงหนึ่งลิ ก็ยังทำให้พวกเขาหวาดกลัวจนใจสั่น
ระรัว

จิตสังหารแบบนี้ ชายหนุ่มที่อยู่ตรงหน้าจะต้องเคย
สังหารผู้คนมานับพันชีวิตแน่นอน หรืออาจจะมากถึงหมื่นชีวิต!

ตอนนี้พวกเขากระวนกระวายอย่างยิ่ง และเปี่ยมไปด้วย
ความหวาดกลัว

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ในที่สุดฟานเสวี่ยหลี่ก็ไล่ตาม
พวกเขามาทัน

จากนั้นอำนาจเขี้ยวเจ็ดสังหารได้เผาผลาญจิตวิญญาณ
ในตัวของฟานเสวี่ยหลี่ หลอมรวมกับการโจมตีมากมายอีกครั้ง
และปลดปล่อยออกมาอย่างบ้าคลั่ง

ทันใดนั้น วิชาเจ็ดสังหารก็กวาดล้างออกไปพร้อมกับ
จิตสังหารอันล้างผลาญ

ทั่วทั้งวงไฟราวกับถูกขัดด้วยพายุหมุน ทุกสิ่งแตก
สลายพังพินาศ ส่วนฟานเสวี่ยหลี่ก็พุ่งไปข้างหน้าด้วยเจตนา
สังหารที่ซ่อนอยู่ภายในใจ

กลุ่มโจรป่าที่อยู่ตรงหน้าเคยสังหารเด็กผู้หญิงและ
กองคาราวานมานับไม่ถ้วน อีกทั้งยังกล้ำบุกโจมตีเมืองหลาย
แห่งตอนกลางวันแสกๆ ทำให้หลายครอบครัวต้องล้มตาย ทำให้
เด็กเหล่านั้นแค่ได้ยินพ่อแม่พูดถึงโจรป่าก็ถึงกับตกใจจนหน้า
ซีด!

จะปล่อยให้โจรป่าที่ต่ำช้าเช่นนี้มีชีวิตอยู่ต่อไปได้อย่างไร

ในโลกแดนเซียนแห่งนี้เต็มไปด้วยความอยุติธรรม
เหมือนกับโลกย่อย สิ่งนี้ทำให้ฟานเสวี่ยหลี่ยิ่งอยากจะสร้าง
โลกใบใหม่ในแบบของตัวเอง ความคิดและเจตจำนงนี้ทำให้
การโจมตีครั้งนี้ของฟานเสวี่ยหลี่ไร้ซึ่งความปรานี!

โจมตีอย่างปราศจากความสงสัยและความลังเล!

เขาจะใช้เลือดปลุกเจตจำนงของทุกคน จะใช้เลือดทำให้
คนเหล่านั้นได้รับในสิ่งที่ควรจะได้รับ เขาจะบอกทุกคนว่า
บางครั้งความอยุติธรรมอาจจะมาเข้าไปข้าง แต่มันไม่มีทาง
หายไป!

ขณะนี้ ฟานเสียหีไม่เพียงปรารถนาที่จะมีวาจาอมตะ
อีกทั้งยังหวังมีผลงานอมตะด้วย! เขาจะชะล้างความอยุติธรรม
ของโลกทั้งใบ!

ดอชญา

บทที่ 622 ยอมรับความผิด

ไม่เพียงแต่กลุ่มโจรป่าเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงเหล่า
ผู้ริเริ่มการต่อสู้อันไม่เป็นธรรมด้วย

ความยุติธรรมทั้งปวงล้วนไม่ควรมียุ!

ฟานเสวี่ยหลียังคงโจมตีต่อไป ดวงตาเปี่ยมไปด้วย
สีเลือด ร่างกายของโจรป่าทั้งสองถูกเขาฟันไปหลายสิบแผล
จนอยู่ในสภาพเจียนตาย แต่เขายังไม่หยุด สามลมหายใจ
เพิ่งผ่านไป อีกสองลมหายใจเท่านั้น เขาจะต้องถอนราก
ถอนโคนพวกมัน

หากเขาหยุดแค่นี้ เกรงว่าอนาคตจะต้องมีคนบาดเจ็บ
มากกว่าเดิม!

ฟานเสวี่ยหลีรู้สึกว่ารระดับพลังของตัวเองยังไม่เพียงพอ
เขาต้องเร่งฝึกเพิ่มขึ้น เพิ่มความเร็วในการยกระดับพลัง มีเพียง
วิธีนี้เท่านั้น จึงจะสามารถสร้างกองกำลังของตัวเองและกวาด

ล้างทุกสิ่ง เช่นนี้ถึงจะมีสิทธิ์ต่อสู้กับบรรพบุรุษเซียนตงเยว่และ
ฝ่าโลกศุนย์กลางนี้ไปได้ด้วยความเร็วสูงสุด!

“บูม!”

ลมหายใจสุดท้ายผ่านไป ในที่สุดฟานเสวี่หลี่ก็หยุดลง

ระยะหลายสิบจั้งบนอากาศตรงหน้ามีเพียงความว่าง
เปล่า อากาศทั้งหมดราวกับระเหยหายไปหมด!

โจรป่าทั้งสองถูกเขาฆ่าอย่างสมบูรณ์ ปราศจากร่องรอย
ใดๆ ภายเนื้อและวิญญาณล้วนถูกทำลาย!

แม้แต่เครื่องรางศักดิ์สิทธิ์ของอีกฝ่ายยังเสียหายจนไม่
สามารถใช้ได้ คีลาเซียนก็แตกร้า

ฟานเสวี่หลี่ไม่รู้สึกเสียดาย สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นของ
นอกกายสำหรับเขา การสังหารสองคนนี้ต่างหากที่เป็นเรื่อง
สำคัญ

แต่ในตอนนี้ ท่ามกลางฝุ่นควันกลับมีม้วนหนังวัวสีดำ
ทองหล่นลงมาจากร่างกายของอีกฝ่าย

มีลวดลายโบราณปรากฏอย่างชัดเจน รวากับมังกร
รวากับเสือ รวากับราชสีห์รวากับเสือดาว เต็มเปี่ยมไปด้วย
เจตจำนงสัตว์อสูรที่เข้มข้น

สิ่งนี้ทำให้ฟานเสวียหลีตกตะลึงเล็กน้อย เนื่องจาก
การโจมตีเมื่อครุ่นนี้ทำให้แม้แต่เครื่องรางศักดิ์สิทธิ์ของอีกฝ่าย
เกิดความเสียหาย แต่ม้วนหนังสือกลับไม่เป็นอะไรเลย

เขาเก็บม้วนหนังสือเข้าไปในมิติพิศวงทันทีและเตรียมเอา
กลับไปสำรวจ

ในขณะที่เดียวกันเขาก็เก็บลมปราณและกินไอสดเมฆา
จืดจ่วนไปหนึ่งเม็ด ทำให้จิตวิญญาณในร่างกายค่อย ๆ ฟื้นฟู
จากนั้นจึงเดินกลับไป

ทันใดนั้นฟานเสวียหลีก็รู้สึกถึงความอบอุ่นที่เกิดขึ้น
ในร่างกาย เพลิงสังขารเกิดแรงปรารถนาอันเร่าร้อน เพราะมัน
อยากจะกลืนกินลมปราณของเครื่องรางศักดิ์สิทธิ์และศิลาเขียน
ที่เสียหายในอากาศจนหมดสิ้น!

แรงปรารถนาจะกลืนกินของเพลิงสังขารไม่ได้ปรากฏ
ขึ้นมานานมากแล้ว แต่ในตอนนี้นั้นกลับเกิดขึ้นอีกครั้ง

ซึ่งหมายความว่าเครื่องรางศักดิ์สิทธิ์ในแดนเซียนมีลมปรารถนา
ที่แข็งแกร่งกว่าในอดีต จึงดึงดูดเพลิงสัจธรรมอย่างยิ่ง

ขอเพียงต่อสู้และกลืนกินต่อไป เพลิงสัจธรรมของเขา
ก็จะมีโอกาสยกระดับขึ้น!

ทันใดนั้น จิตวิญญาณของฟานเสวี่ยหลี่ก็กระจ่างขึ้นมาก

จากนั้นเขาก็ค่อยๆ เดินกลับ

ตลอดเส้นทางมีโจรป่ามากมายที่กำลังหนีและเหล่าสัตว์
อสูรที่พุ่งเข้ามาอย่างกระจัดกระจาย

โจรป่าเหล่านั้นจำฟานเสวี่ยหลี่ที่ตัวอาบชุ่มไปด้วยเลือด
ไม่ได้ จึงเข้ามาขวางทางเขาและฟาดฟันใส่อย่างไม่ลังเล

เนื่องจากฟานเสวี่ยหลี่เข้ามาขวางทางพวกเขา และยัง
ทำให้พวกเขาเสียเรื่อง

ชั่วชีวิตของพวกเขาล้วนเคยสังหารผู้คนและปล้นสะดม
กองคาราวานมานับไม่ถ้วน แน่หนอนว่าบางครั้งก็พบเจอกับ
ผู้แข็งแกร่งและพวกเขาก็ทำได้เพียงหนี แต่ละครั้งเป็นเพียง

เรื่องไม่คาดฝัน หลังจากที่พวกเขากลับไปก็จะรวบรวมกองกำลัง
โจรป่าชุดใหม่ขึ้นอย่างรวดเร็วและทำการชนฆ่าต่อไป

ในสายตาของพวกเขา มีเพียงผู้แข็งแกร่งและผู้อ่อนแอ
ซึ่งผู้อ่อนแอก็สมควรที่จะถูกพวกเขาปล้น!

เนกเช่นเดียวกับดาบที่พวกเขากำลังฟาดฟันใส่
ฟานเสวี่หลี่

แต่ในตอนนีฟานเสวี่หลี่กลับยิ้มอย่างเย้ยหยัน เปล่ง
ประกายแสงไปทั่วฟ้าดิน จิตวิญญาณแห่งการต่อสู้เมื่อครูนี
พลันเกิดขึ้นอีกครั้ง!

เมื่อครูนียังสู้ไม่หวั่นใจ เขาต้องการศัตรูที่แข็งแกร่ง
ยิ่งกว่าเพื่อขัดเกลาวิชาเซียนใหม่และขัดเกลาเจตจำนงของเขา!

เขาจึงพุ่งโจมตีอีกครั้ง!

ฆ่า!

ฆ่า!

การโจมตีที่ทำให้ฟ้าดินสะเทือนถูกปลดปล่อยออกจาก
มือของฟานเสวียหลี่ การโจมตีที่ทำให้ทั้งผืนป่าไหวสั่นปะทุออก
จากร่างกายของฟานเสวียหลี่

เบื้องหน้าของเขาไร้ซึ่งศัตรูที่สามารถรับมือได้ถึงหนึ่ง
กระบวนท่า!

ในขณะเดียวกัน สายตาของฟานเสวียหลี่กลับเฉยเมย

หลังจากที่มายังแดนเซียน เขาก็พบว่าแดนเซียนไม่ใช่
โลกแห่งความเสมอภาคตามที่จินตนาการเอาไว้ กระทั่ง
ยังเลวร้ายยิ่งกว่าโลกย่อย เจตนาแห่งการฆ่าปรากฏขึ้นอย่าง
ไม่รู้จักจบ ทำให้จิตสังหารของเขารุนแรงยิ่งขึ้น

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ในที่สุดวิชาเจ็ดสังหารของเขา
ก็ปลดปล่อยพลังอำนาจสุดท้ายที่แสนจะน่ากลัวออกมา

ราวกับแสงศักดิ์สิทธิ์ที่ปรากฏขึ้นระหว่างฟ้าดิน สาดส่อง
ตะวันจันทร์รา สะเทือนเมฆหมอก!

สัตว์อสูรนับไม่ถ้วนที่อยู่โดยรอบหลายสิบลิ้นต่างสั่นเทา
และลี้มตาไม่ขึ้น พวกมันต่างหวาดกลัวจนไม่กล้าพุ่งเข้าหา

ฟานเสวียหลี่อีก ทำได้เพียงมองดูฟานเสวียหลี่อย่างเคารพราวกับเป็นเทพเจ้า

ส่วนรัศมีหนึ่งลี้ตรงหน้าฟานเสวียหลี่ก็มองไปด้วยเลือด!

สัตว์อสูรและโจรป่าทั้งหมดตายลง! ไร้ซึ่งผู้รอดชีวิต!

จากนั้นฟานเสวียหลี่ก็มองไปโดยรอบพร้อมกับสายตาที่ค่อยๆ กระจ่างขึ้น

หิมะสีม่วงบนท้องฟ้ายังคงโปรยปรายจนกลบที่แห่งนี้อย่างรวดเร็ว แต่ก็กลับได้เพียงคราบเลือดของเหล่าสัตว์อสูรที่อยู่ตรงหน้าเท่านั้น หาได้กลบความชั่วร้ายจนหมดสิ้น

“มันเป็นแค่การเริ่มต้นเท่านั้น” ฟานเสวียหลี่เดินกลับไปยังกองคาราวานโดยไม่หันกลับไปมองอีก

ท่ามกลางหิมะสีม่วง เขามองเห็นผู้คนในกองคาราวานกำลังยืนจ้องมองเขาด้วยสายตาอันตกตะลึงและเปี่ยมไปด้วยความเหลือเชื่อ

กล่าวได้ว่าฟานเสวียหลี่ได้ช่วยชีวิตพวกเขาไว้ ด้วยตัวเขาเองเพียงคนเดียว!

ฟานเสวียหลีเป็นใครกันแน่ เหตุใดจึงมีพลังระดับนี้!

ผู้คนต่างพากันตัวสั่น

แม้แต่เสวียชิงชิวยังจ้องมองฟานเสวียหลีอย่างเหลือเชื่อ และพูดด้วยเสียงอันแผ่วเบาว่า “เจ้าเป็นใครกันแน่”

การที่สามารถทำได้ถึงระดับนี้ย่อมไม่ใช่บุคคลไร้ชื่อเสียงแน่นอน แต่นางกลับไม่เคยได้ยินมาก่อน ทว่าสิ่งที่ฟานเสวียหลีครอบครองเป็นเพียงวิชาเจ็ดสังหาร ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานที่มีเฉพาะในพื้นที่แถบนี้เท่านั้น

ท่ามกลางสถานการณ์คับขันเมื่อครู่ ทุกคนต้องใช้วิธีการที่ทรงพลังที่สุดแน่นอน!

นอกเสียจาก... วิกฤตเมื่อครู่นี้หาได้รุนแรงสำหรับฟานเสวียหลี!

หากเป็นเช่นนั้น ระดับพลังของฟานเสวียหลีก็มีแต่จะสูงขึ้น! และมีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้น!

ตอนนี้ฟานเสวียหลีเพียงยิ้มเล็กน้อยแล้วพูดว่า “ข้าชื่อส่วยจวินเฮ่า เรียกข้าว่าคุณชายส่วยก็ได้”

เขารู้สึกดีต่อผู้หญิงคนนี้ไม่น้อย อีกฝ่ายมีบุคลิกที่ล่ำเลิศ และสุขุมลุ่มลึก อีกทั้งรูปโฉมยังสง่างาม อนาคตต้องมีโอกาสประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่แน่นอน

หลังจากนั้นเขาก็ลืมหวของจื่อเยว่ที่อยู่ตรงหน้าเบา ๆ แล้วพูดว่า “จื่อเยว่ ไม่ต้องกังวล ข้าไล่พวกคนชั่วไปหมดแล้ว”

เดิมทีจื่อเยว่ยังรู้สึกกลัวและไม่คุ้นเคยกับฟานเสวี่ยหลี่ เล็กน้อย แต่เมื่อถูกฟานเสวี่ยหลี่ลูบหัวอย่างอ่อนโยนเช่นนั้น นางก็รู้สึกอบอุ่นอย่างบอกไม่ถูก พี่ชายที่คอยสอนนางตลอดเวลากลับมาแล้วอีกครั้ง นางน้ำตาคลอเบ้าและพูดอย่างจริงจังว่า “พี่σύ ขอขอบคุณนะ!”

หากไม่ใช่เพราะฟานเสวี่ยหลี่ เกรงว่าทุกคนคงจะตายกันหมดแล้ว!

นางไม่สนว่าฟานเสวี่ยหลี่จะเป็นใครและตัวตนที่แท้จริงของเขาจะเป็นอย่างไร นางรู้แค่ฟานเสวี่ยหลี่เป็นคนดีและรู้ว่าฟานเสวี่ยหลี่ได้ช่วยชีวิตนาง ทำนุบำรุงและทุกคนก็เพียงพอแล้ว

ในขณะที่เดียวกัน คนอื่นๆ ต่างมองดูฟานเสวี่ยหลี่ด้วย
สายตาตกตะลึง ตาค้างลั่นพัน โดยเฉพาะคุณชายสี่ร่วจินที่ตก
ตะลึงเป็นไก่ตาแตก

ดูจากรอยเลือดบนตัวฟานเสวี่ยหลี่ก็รู้แล้วว่าเขาสังหาร
มานับไม่ถ้วน อีกทั้งยังบุกฝ่ากลุ่มโจรป่ามากมายแล้วรอดชีวิต
กลับมาได้อย่างปลอดภัย ช่างไร้เทียมทานจริงๆ

คนที่ทรงพลังราวกับเทพสวรรค์เช่นนี้ ก่อนหน้านี้กลับใช้
ชีวิตกับพวกเขาราวกับเป็นคนธรรมดา อีกทั้งยังทนรับการดูถูก
เหยียดหยามจากพวกเขา สิ่งนี้ทำให้เขาละเอียดใจยิ่งนัก เขาจะ
ไม่รู้สึกระคายใจและซาบซึ้งได้อย่างไร

หลังจากลี้ภัยอยู่ครู่หนึ่ง ปู่ของจื่อเยว่ที่เป็นเจ้านาย
กองคาราวานขณะนี้ก็ถามอย่างแผ่วเบาว่า “คุณชายสี่
ไม่ทราบว่ามีผู้นำโจรป่าสองคนนั้น...”

ตอนนี้เขาเพิ่งจะได้สติกลับมา และเกิดกังวลขึ้นมาว่า
หลังจากที่โจรป่าเหล่านั้นหนีรอดจะรวบรวมกองกำลังขึ้นมาใหม่
และกลับมาแก้แค้น เมื่อถึงเวลานั้นพวกเขาจะยิ่งแย่ ดังนั้น
แผนการที่ดีที่สุดในตอนนี้คือรีบไปจากที่แห่งนี้ให้เร็วที่สุด

เมื่อได้ยินเช่นนั้นผู้คนที่พากันเป็นกังวล พวกเขากลัวว่าผู้นำโจรป่าสองคนนั้นจะไม่ได้บาดเจ็บสาหัส ซึ่งเส้นทางต่อจากนี้ต้องใช้เวลาอีกห้าถึงหกวันเป็นอย่างต่ำ ตลอดสายก็เป็นเส้นทางปล้นสะดมของพวกโจรป่า

กระทั่งในตอนี้พวกเขายังเกิดความคิดที่จะถอนตัวกลับเนื่องจากเส้นทางกลับไปเมืองไปฮุยนั้นใกล้กว่า

ฟานเสวี่ยหลี่ยิ้มเล็กน้อยแล้วพูดว่า “ไม่ต้องเป็นห่วง พวกเขตายแล้ว ร่างกายและวิญญาณถูกทำลาย พวกเจ้าไม่ต้องเป็นห่วง หลังจากนั้น ข้าต้องปรับลมปราณอยู่ที่นี้สักพัก พวกเจ้าก็พักผ่อนตามสบายสักครู่ หลังจากที่หิมะสีม่วงหยุดตกค่อยออกเดินทางต่อ”

หลังจากนั้นเขาก็เดินกลับเข้าไปในกระโจมหลังเมื่อครู่ในที่ซำรูดเล็กน้อย ก่อนจะจัดวางค่ายกลป้องกันหลายค่ายกลไว้ตรงหน้า และนั่งขัดสมาธิทันที

หลังผ่านการต่อสู้เช่นนี้ เขาได้เกิดการรับรู้มากเกินไป จึงต้องรีบย่อยประสบการณ์การต่อสู้เมื่อครู่นี้โดยเร็วที่สุดเพื่อขัดเกลาให้กลายเป็นสัญชาตญาณของตัวเองและปรับให้

เป็นวิธีการต่อสู้ที่เหมาะสมกับตนยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้เขายังมีโอกาส
สร้างวิชาเขียนใหม่สำเร็จ

การต่อสู้เช่นนี้ทำให้เขายังปรารถนาที่จะยกระดับตะบะ

หากไม่บรรลุระดับเขียน แม้ระดับเนื้อกายจะไร้เทียม
ทานก็ไร้ค่า การจะกำจัดบรรพบุรุษเขียนตงเยว่ก็ยังเป็นเรื่อง
ไกลตัวสำหรับเขา

ในเวลาเดียวกัน ผู้คนต่างตะลึงเป็นไก่ตาแตก พวกเขา
พูดอะไรไม่ออกและทำอะไรไม่ถูก!

เจ้าแห่งโจรป่าผู้นำสะพริงกลัวทั้งสองคนที่สามารถ
สังหารผู้มีพลังระดับเขียน กล่าวกันว่าถูกฟานเสวี่ยหลี่ฆ่าตาย
แล้ว!

พวกเขานิ่งเงียบและมองดูฟานเสวี่ยหลี่อย่างหวาดกลัว!

จากน้ำเสียงที่มั่นใจ ท่าทีที่สงบนิ่ง และจิตสังหารอันหนา
แน่นของฟานเสวี่ยหลี่ พวกเขามั่นใจได้ว่าฟานเสวี่ยหลี่ไม่ได้
หลอกพวกเขา!

โจรป่าที่ไร้เทียมทานและทำชั่วมานานหลายปี ทำตัว
เหิมเกริมในพื้นที่โดยรอบพื้นที่นี้ ผู้นำทั้งสามกลับตายหมด
กล่าวได้ว่าอนาคตจะไร้ซึ่งโจรป่าอีกต่อไปแล้ว!

ช่วงเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก แต่ฟานเสวียหลี่กลับพูด
ออกมาอย่างง่ายดาย!

ขณะนี้ ในหัวของพวกเขาราวกับเห็นภาพฉากที่
ฟานเสวียหลี่ถือกระบี่สังหารศัตรูนับหมื่นพันด้วยตัวคนเดียว
เป็นอำนาจแห่งจักรพรรดิที่แท้จริง ทะนงเหนือฟ้าดิน

ส่วนเสวียชิงชิวก็ถึงกับตัวสั่น!

นางคาดไม่ถึงว่าตนจะห่างชั้นกับฟานเสวียหลี่ขนาดนี้!
สายตาที่นางมองไปยังแผ่นหลังของฟานเสวียหลี่เปี่ยมไปด้วย
ความซับซ้อน เกรียงของชายหนุ่มตรงหน้าตราตรึงเข้าไปใน
สมองของนางอย่างสมบูรณ์จนไม่อาจลืมเลือนได้

นางผู้ที่เย่อหยิ่งมาตั้งแต่ไหนแต่ไร นางผู้ยึดถือสำนัก
เซียนอยู่เสมอ นางผู้มีสายเลือดอันไร้ที่เปรียบ จึงเฉยเมยต่อ
ผู้อื่นมาโดยตลอด เนื่องจากนางรู้ว่าตนมีอนาคตอันไร้ขีดจำกัด

แต่ถึงกระนั้นตอนนี้ นางก็ห้วนไหวต่อฟานเสวียหลีอย่าง
สมบูรณ์แล้ว

กล่าวได้ว่านางเชื่อว่าแม่แต่เหล่าอัจฉริยะในสำนักเซียน
ยังไม่อาจโดดเด่นเท่าฟานเสวียหลี! ชายหนุ่มแบบนี้หาจากที่ใด
ไม่ได้ ถือเป็นมังกรหงส์ในหม่อมมนุษย์!

ในขณะที่เดียวกัน สีหน้าของคุณชายลี่่วจินก็เปี่ยมไป
ด้วยความขมขื่น ตอนนี้เขารู้ซึ่งถึงความห่างชั้นระหว่างตนกับ
ฟานเสวียหลีแล้ว คนเช่นนี้ถึงจะเป็นอัจฉริยะโดยแท้จริง เมื่อ
เทียบกันแล้วเขานั้นหาได้มีค่าอะไร

เมื่อนึกถึงก่อนหน้าที่เขาจะถูกฟานเสวียหลีขนาคนั้น
มันช่างน่าขำสิ้นดี

แต่ท่ามกลางคำดูถูกเหล่านั้น ฟานเสวียหลีกลับใช้การ
ฆ่าเพื่อแสดงพลังที่แท้จริงของตัวเอง

กระทั่งตอนนี้เขายังเกิดความคิดที่จะยอมรับผิดชอบโดยดี

บทที่ 623 วิชาหลอมสัตว์อสูรโบราณ

เขายังยโสมาแต่ไหนแต่ไร แต่ตอนนี้เขายอมใจอย่างแท้จริงแล้ว

ตอนนี้เขาตัดสินใจแล้วว่าหลังจากที่ฟานเสวียหลีตื่นขึ้น เขาจะไปขอโทษฟานเสวียหลีด้วยความจริงใจ!

ท้ายที่สุดแล้ว เขาคือคนสำคัญในตระกูล คนที่มีความสามารถมากพอที่จะถูกส่งไปยังสำนักเซียนย่อมมีความคิดมากมาย ไม่ใช่ชายเซเพลอย่างแน่นอน เมื่อได้เห็นบุคคลที่ทรงพลังเช่นนี้ เขาจึงลดความเย่อหยิ่งลง และหาโอกาสผูกมิตรกับฟานเสวียหลี

ถึงแม้สถานะของเขาจะสามารถเข้าสำนักเซียนได้ แต่เมื่อเทียบกับคนอื่นแล้วก็ไม่มีอะไรโดดเด่น หากมีเครื่องจักรสังหารอย่างฟานเสวียหลีอยู่ด้วย ก็เท่ากับเขามีผู้ช่วยและไฟตายอันยิ่งใหญ่!

เมื่อจื่อเยว่เห็นว่าทุกคนปลาบปล้มฟานเสวียหลีถึงเพียงนี้ จึงอดไม่ได้ที่จะรู้สึกอ่อนใจ ตอนนี้นางรู้ว่าสิ่งที่ฟานเสวียหลีทำได้สยบทุกสิ่งแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้นางดีใจมากที่สุด!

เป่ียงหน้ายังคงเป็นหิมะสีม่วงและซากศพของเหล่าสัตว์อสูร แต่สิ่งที่นางมองเห็นคือแสงสว่างอันสดใส

ผู้คนเริ่มจัดกระโจมใหม่ ส่วนผู้อาวุโสชุดเขียวก็ทางค่ายกลป้องกันอีกครั้ง ในขณะที่เดียวกัน ผู้คนยังผลัดกันส่งคนไปจัดการกับซากศพของสัตว์อสูรและโจรป่า รวมทั้งฆ่าพวกที่บาดเจ็บสาหัสทิ้ง พร้อมกับชิงสมบัติบนตัวพวกเขามารวบรวมไว้ที่หน้ากระโจมของฟานเสวียหลี

สิ่งเหล่านี้ย่อมต้องเป็นของฟานเสวียหลีทั้งหมด

พวกเขารู้ว่าเมื่อครุ่นนี้ฟานเสวียหลีต้องใช้ศิลาเขียนไปไม่น้อยแน่นอน อีกทั้งยังใช้จิตวิญญาณและของวิเศษมากมาย

มันเป็นการให้เกียรติต่อผู้แข็งแกร่ง

หลังจากหิมะสีม่วงหยุดตกและฟานเสวียหลีรับลมปรานเสร็จสิ้น พวกเขาก็จะออกเดินทางต่ออย่างสุดกำลัง

ท้ายที่สุดแล้ว การเดินทางต่อจากนี้ยังต้องพึ่งพา ฟานเสวียหลี่

ขณะนี้ฟานเสวียหลี่กำลังปรับลมปราณอยู่ในกระโจม เขาจำลองการต่อสู้เมื่อครู่ในสมอง และเสริมสร้างความทรงจำอีกครั้ง ทำให้สัญชาตญาณการต่อสู้ซึมเข้าสู่ร่างกายของเขา อย่างสมบูรณ์ จากนั้นจึงเปิดม้วนหนังลายสัตว์อสูรที่เพิ่งได้มา

ขณะที่ม้วนหนังลายสัตว์อสูรถูกเปิดออก รวากับมัน ได้กลายเป็นเงาสัตว์อสูรลงตانبไม้ถั่ว ส่องเสียงหวีดหวิวไปทั่วฟ้าดิน กระทั่งยังมีลมปราณโบราณกาลด้วย

“มันเป็นวัตถุโบราณกาล ไม่แปลกใจที่มีพลังป้องกัน อันแข็งแกร่งและไม่ถูกทำลาย” ฟานเสวียหลี่ตกตะลึงเล็กน้อย

ยุคโบราณมีวิชาหลอมสัตว์อสูรอันพิเศษอยู่ชนิดหนึ่ง ที่สามารถนำหนังสัตว์อสูรมาทำเป็นเครื่องลายสัตว์อสูร ซึ่งมีพลังป้องกันอันแข็งแกร่ง เหล่าอาจารย์สลักลายอสูรชั้นเลิศ บางคนยังสามารถนำหนังสัตว์อสูรมาทำเป็นชุดเกราะหนัง แต่ น่าเสียดายที่วิธีการสลักลายสัตว์อสูรชนิดนี้ใกล้จะสาบสูญแล้ว

ขณะนี้ฟานเสวี่หลี่เปิดม้วนหนังลายสัตว์อสูรออก
ก่อนจะเริ่มอ่านอย่างละเอียด

มันเป็นวิธีการฝึกสัตว์อสูรที่แตกต่างจากวิธีการใน
ปัจจุบัน เป็นวิธีการโบราณที่แม้จะเรียบง่าย แต่ก็ให้ผลดีกว่า
โดยทั่วไปจะใช้ท่วงท่า เสี่ยง และลมปราณเพื่อควบคุมสัตว์อสูร

แน่นอนว่าวิชาควบคุมสัตว์อสูรของโลกย่อยและแดน
เซียนในปัจจุบันล้วนแต่แสวงหาวิธีที่คล้ายกับกองทัพ เน้น
ควบคุมด้วยวิชาควบคุมจิตใจหรือการใช้ยา ซึ่งให้ผลที่แตกต่าง
กันเป็นอย่างมาก

ไม่แปลกใจที่กลุ่มโจรป่าจะยิ่งใหญ่ได้นานขนาดนี้ ที่แท้
ก็เพราะพวกมันมีวิชาควบคุมสัตว์อสูรชนิดนี้ และยังสามารถใช้
สัตว์อสูรเหล่านี้ฝ่าฟันภัยอันตราย จนสามารถอยู่รอดมาได้นาน
เช่นนี้

แต่น่าเสียดายที่พวกมันต้องมาเจอกับฟานเสวี่หลี่
ที่มีวิชาซ่อนเร้นอันทรงพลัง และสังหารอีกฝ่ายจนสิ้นซากใน
คราวเดียว

“ท้วงท่า เสี่ยง และลมปรานอย่างนั้นหรือ” ฟานเสวี่ยหลี่
จมดิ่งสู่ห้วงความคิด

ด้วยพลังจิตวิญญาณของเขาในตอนนี การบ่มเพาะวิชา
สัตรีอสูรโบราณไม่ใช่เรื่องยาก แต่น่าเสียดายที่วิชาสัตรีอสูร
โบราณนี้มีเพียงครึ่งฉบับและขาดความสมบูรณ์อย่างมาก จึงทำ
ได้เพียงควบคุมสัตรีอสูรระดับต่ำ แต่ยังไม่สามารถควบคุม
สัตรีอสูรที่มีระดับเท่ากันหรือสูงกว่า เมื่อเป็นเช่นนี้ ผลลัพธ์ของ
มันจึงลดลงอย่างมาก

แต่วิธีการชนิดนี้ก็ควรค่าแก่การเรียนรู้ เช่นการใช้
ลมปรานเพื่อผสมกับสัตรีอสูร ทำให้อีกฝ่ายรวมเป็นหนึ่งเดียว
กับตน ตามด้วยการใช้ลมปรานราชันกดทับ ที่จะทำให้ผู้ใช้
กลายเป็นเจ้าแห่งเหล่าสัตรีอสูร สามารถใช้งานเหล่าสัตรีอสูรได้
ในชั่วพริบตาและก่อเป็นกระแสสัตรีอสูรขึ้น

จากนั้นฟานเสวี่ยหลี่ก็บ่มเพาะและพัฒนาลมปราน
ชนิดนี้จนสำเร็จอย่างรวดเร็ว

เขาหลับตาลงและค่อย ๆ รับรู้ได้วาระหว่างฟ้าดินมี
ลมปรานมากมายกำลังหลั่งไหลเข้ามา

เขาแยกแยะอย่างละเอียด ค่อยๆ สำนวญว่ามันเป็น
ลมปรานอะไร อันไหนเป็นของสัตว์อสูร อันไหนเป็นของมนุษย์
และอันไหนเป็นของพืชพรรณ

สิ่งนี้ทำให้จิตวิญญาณของเขาเฉียบคมยิ่งขึ้น

“ควบคุมวิชาลมปรานนี้ได้ถึงระดับหนึ่งแล้ว ถ้าอย่างนั้น
ก็แทรกซึมมันลงไปในวิชาเขียนอื่น ๆ ก็แล้วกัน” ฟานเสวี่ยหลี่
ตัดสินใจอย่างไม่ลังเล

ตอนนี้เขาต้องการสร้างวิชาเขียนชนิดใหม่เพื่อสำหรับใช้
เองโดยเฉพาะ หากมีวิชาโบราณ วิชาของเขาก็จะยิ่งสมบูรณ์ขึ้น

เพียงชั่วพริบตา วิชาสัตว์อสูรโบราณก็ถูกเขาแทรกซึม
เข้าไปในวิชาเจ็ดสังหาร

เมื่อเป็นเช่นนี้ หากเขาใช้ลมปรานแพร่สู่อสูรระดับต่ำที่
อยู่โดยรอบ เขาก็จะสามารถใช้วิชาเจ็ดสังหารกำราบสัตว์อสูร
เหล่านั้นในทันที และยังสามารถทำให้พวกมันทำตามคำสั่งของ
ตัวเองได้

เขาเกิดความปรารถนาที่จะลองวิชาเขียนใหม่นี้ทันที

ในเวลาเดียวกัน ด้านนอกก็มีเสียงสัตว์อสูรคำรามดังขึ้น
ราวกับดังมาจากจุดที่ห่างออกไปราวร้อยลี้ มันมีกลิ่นคาวเลือด
อันไร้ขอบเขต หลังจากผ่านไปไม่กี่ห้วงลมหายใจก็มีสัตว์อสูร
นับไม่ถ้วนตอบสนองกับลมปราณของสัตว์อสูรตัวก่อน และ
ส่งเสียงคำรามก้อง ราวกับเสาสีดำที่รวมตัวกันอย่างรวดเร็ว
และก่อตัวเป็นกระแสน้ำสัตว์อสูรที่ทรงพลังอย่างยิ่ง

สัตว์อสูรเหล่านี้เข้ามาขวางหน้ากองคาราวานของ
พวกเขาเอาไว้

โดยเหล่าสัตว์อสูรที่ได้กลิ่นศพสัตว์อสูรบริเวณกอง
คาราวานก็ต่างถูกกลิ่นคาวเลือดดึงดูด และพุ่งมาที่แห่งนี้อย่าง
กระแสน้ำสัตว์อสูร

กล่าวได้ว่าครั้งนี้เป็นกระแสน้ำสัตว์อสูรที่แท้จริง โดยที่
กระแสน้ำสัตว์อสูรที่โจรป่าควบคุมก่อนหน้านี้ไม่อาจจะเทียบได้
และยังมีจำนวนสัตว์อสูรมากกว่าก่อนหน้านี้ถึงห้าหกเท่า

อีกทั้งกระแสน้ำสัตว์อสูรนี้ยังมีความเร็วสูงมาก มันพุ่งเข้า
หากองคาราวานอย่างรวดเร็วโดยไม่ปล่อยให้กองคาราวาน
มีโอกาสนิ่งรอด

ขณะนี้ ด้านนอกกระโจมของฟานเสวียหลี่ก็มีเสียงที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัวและกระวนกระวายตั้งขึ้น “อาจารย์สู้ย”

เจ้าของเสียงคือปู่ของจื่อเยว่ ผู้เป็นเจ้านายกองคาราวาน เขามาด้วยท่าทางนอนน้อมและพูดด้วยเสียงอันแผ่วเบา เพราะเกรงจะรบกวนฟานเสวียหลี่

เห็นได้ชัดว่าสิ่งที่ฟานเสวียหลี่ทำได้ทำให้ทั้งกองคาราวานยอมรับ ในขณะที่เดียวกันยังทำให้ทั้งกองคาราวานเคารพและเลื่อมใสฟานเสวียหลี่

ส่วนด้านข้างมีจื่อเยว่และเสวียชิงชิว แม้แต่คุณชายลี่ว์จวินยังมาด้วย พวกเขาต่างแสดงท่าทางเคารพและยังรู้สึกว่ฟานเสวียหลี่ล้าลึกเกินจะหยั่งถึง

ทั้งเสวียชิงชิวและคุณชายลี่ว์จวินต่างก็เติบโตมาในฐานะอัจริยะ ใต้เต้าจนเหนือเหล่าลูกศิษย์วัยเยาว์ร่วมสำนักจนได้มีโอกาสเข้าสำนักเขียน ทว่าในตอนนีพวกเขากลับไร้ซึ่งความมั่นใจต่อพรสวรรค์และความรู้ของตัวเองจนเช่นแต่ก่อนแล้ว

ส่วนฝีมือของชายหนุ่มที่อยู่ตรงหน้าก็เกินกว่าที่พวกเขาจะจินตนาการได้

เนื่องจากพวกเขาารู้สึกว่าฟานเสวียหลีที่อยู่ตรงหน้า
สามารถต่อต้านเซียนชั้นหนึ่งได้อย่างแน่นอน

พวกเขาไม่เคยได้ยินมาก่อนว่าคนในระดับเนือกายจะ
สามารถทำได้ถึงขั้นนี้ ความรู้สึกแบบนี้ทำให้พวกเขาารู้สึกไร้พลัง

กระทั่งยังรู้สึกอิจฉาเล็กน้อย

แต่หลังจากที่ถูกกระแสน้ำวูสูรล้อมอีกครั้ง พวกเขา
ก็ทำได้เพียงฝากความหวังไว้ที่ฟานเสวียหลีด้วยความละเอียด
อย่างยิ่ง ภายใต้สถานการณ์วิกฤตเช่นนี้ พวกเขาไร้ซึ่งพลัง
ที่จะต้านทาน แต่ยังคงคิดอีกฝ่าย

ท้ายที่สุดแล้ว ความสามารถของพวกเขาทำได้มากที่สุด
แค่ฝึกฝนรักษาชีวิตตัวเองเอาไว้ แต่ภายใต้กระแสน้ำวูสูรเช่นนี้
พวกเขาคงทำได้เพียงต้านเอาไว้เพียงคนเดียวเท่านั้น

เมื่อเห็นเช่นนี้ ฟานเสวียหลีเพียงยิ้มเล็กน้อยแล้วพูดว่า
“กระแสน้ำวูสูรหรือ ขอข้าลองหน่อยก็แล้วกัน”

ทันใดนั้นเขาก็พุ่งตัวออกจากกระโจม ไปปรากฏตัวอยู่
ต่อหน้าผู้คน และยื่นเผชิญหน้ากับสัตว์อสูรจำนวนนับไม่ถ้วน
ที่บุกฝ่าเข้ามา

ขณะนี้ ลมปราณของเหล่าสัตว์อสูรรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ
โดยเฉพาะตอนที่เห็นฟานเสวียหลี่ที่ยืนอยู่ตรงหน้าสุด
จิตสังหารของพวกมันก็ยิ่งพลุ่งพล่าน

เห็นได้ชัดว่าพวกมันถูกดึงดูดด้วยเลือดลมอันทรงพลัง
ของฟานเสวียหลี่

ถ้าเป็นปกติ พวกมันจะต้องหวาดกลัวเลือดลมอัน
โหดเหี้ยมของฟานเสวียหลี่จนต้องถอยกลับแน่นอน แต่ตอนนี้
พวกมันรวมตัวกันเป็นกระแสน้ำสัตว์อสูรที่ไร้ซึ่งสติสัมปชัญญะแล้ว

ตอนนี้หิมะสีม่วงใกล้จะหยุดตกแล้ว ระหว่างฟ้าดิน
ก่อเกิดเป็นภาพสีม่วง

ชาวทุกคนแทบจะจมอยู่ในหิมะสีม่วง

ทันใดนั้น ฟานเสวียหลี่ก็เงยหน้าขึ้นและใช้วิชาลายสัตว์
อสูรโบราณที่เพิ่งเรียนรู้มา

ฟ้าดินราวกับสว่างขึ้นมาในทันที

ท่ามกลางก๊ิบเหล็กของสัตว์อสูรมากมาย มีเพียง ฟานเสวี่ยหลี่ที่กำลังนั่งขัดสมาธิ ราวกับโลกทั้งใบหยุดนิ่งลง จนเขาสามารถได้ยินเสียงนับไม่ถ้วน

ลมปราณของสัตว์อสูรหนาแน่น มันแตกต่างจาก ลมปราณของพืชพรรณและมนุษย์ ร่างกายของสัตว์อสูรมีเพียง จิตสังหารอันแรงกล้า ในสายตาของพวกมัน สิ่งที่สำคัญที่สุด มีเพียงอาหารและการอยู่รอด พวกมันจึงยอมทุ่มเททุกอย่าง เพื่ออาหาร

ภายใต้การสัมผัสอย่างละเอียด ฟานเสวี่ยหลี่รู้สึกได้ว่า ภายใจของตนกำลังผสานเข้ากับฟ้าดิน

คลื่นลูกหนึ่งกระเพื่อมออกไปทั่วสารทิศ โดยมี ฟานเสวี่ยหลี่เป็นจุดศูนย์กลาง

พื้นดินราวกับเกิดรอยแยกขึ้นนับไม่ถ้วน หิมะสีม่วง ลอยขึ้นกลางอากาศและขยายออกไปโดยรอบหนึ่งลี้ โดยมี ฟานเสวี่ยหลี่เป็นใจกลาง

ถึงแม้สัตว์อสูรตรงหน้าจะทรงพลังและมีจำนวนมาก
หลายหมื่นตัว แต่ในความเห็นนึกคิดของฟานเสวียหลี่ พวกมัน
กลายเป็นแค่จุดแสงจำนวนนับไม่นับถ้วน

ฟานเสวียหลี่ค้นพบได้อย่างรวดเร็วว่าในหมู่สัตว์อสูร
เหล่านั้นมีลมปราณที่ทรงพลังที่สุดอยู่ตนหนึ่ง

มันเป็นสัตว์อสูรที่แข็งแกร่งที่สุด และกล่าวได้ว่ามันคือ
ผู้ริเริ่มการบุกในครั้งนี้

สัตว์อสูรเหล่านั้นเป็นใจกลางของกระแสสัตว์อสูรและ
เป็นส่วนที่ทรงพลังมากที่สุด

ฟานเสวียหลี่ใช้จิตวิญญาณแทรกซึมเข้าไปและสอด
ประสานกับจุดแสงเหล่านั้นอย่างไม่ลังเล

มันไม่เพียงแต่เป็นกระบวนการสร้างความคุ้นเคยกับ
อีกฝ่าย อีกทั้งยังเป็นกระบวนการผสานเข้ากับจิตใจของอีกฝ่าย

ราวกับการหักทลายสหายที่ไม่ได้พบกันนาน จากนั้น
ก็ถามไถ่สารทุกข์สุกดิบว่าอีกฝ่ายช่วงนี้เป็นอย่างไรบ้าง
ขาดเหลือหรือต้องการให้ช่วยเหลืออะไรหรือไม่

การสื่อสารแบบนี้ช่างสบายกายและสบายใจอย่างที่สุด

ในที่สุดฟานเสวี่หลี่ก็เข้าใจวิธีการของวิชาสัตว์อสูรโบราณ ซึ่งอาศัยการรับรู้ลมปรมาณเพื่อผสมกันและกันแล้ว

หากสามารถอยู่ด้วยกันเป็นเวลานาน การมีจิตเชื่อมต่อกับสัตว์อสูรและใช้งานพวกมันได้ดั่งใจนึกคิด ก็เป็นเรื่องที่แสนธรรมดา

แต่มันมีข้อเสียอย่างหนึ่งคือเรื่องของเวลา

ต้องอาศัยเวลามาก

โชคดีที่โลกแห่งจิตวิญญาณของฟานเสวี่หลี่ทรงพลังอย่างยิ่ง เมื่อแสดงออกมา ราวกับโลกทั้งใบหยุดนิ่งลง เขาจึงสามารถสื่อสารกับอีกฝ่ายได้จำนวนมากอย่างรวดเร็ว

เพียงแต่มันยังไม่เพียงพอ

ยังไม่เพียงพอที่จะหยุดพลังของกระแสสัตว์อสูร

ยังไม่เพียงพอสำหรับหยุดยั้งพลังกระแสสัตว์อสูรของอีกฝ่าย

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ฟานเสวียหลีได้ถูกกระแส
สัว่อสูรพุ่งเข้าใส่

ตอนนี้ผู้คนต่างพากันตกตะลึง ไม่มีใครคาดคิดว่า
ฟานเสวียหลีที่ยืนขวางอยู่ตรงหน้าสุดจะกล้าเสี่ยงอันตรายเช่นนี้

ดบอ ยาบ

บทที่ 624 เมืองเซียนหินผา

ใครเล่าจะสามารถต้านทานการพุ่งโจมตีของกระแสน้ำอสูรได้ พวกเขาทุกคนมีสีหน้าที่ซีดเซียวและเปี่ยมไปด้วยความละอาย ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีรู้สึกลัวตกกลัวเป็นอย่างยิ่ง แม้แต่คนอย่างฟานเสวี่ยหลี่ยังทำอะไรไม่ได้ จุดจบของพวกเขาจึงไม่ต้องพูดถึง

แต่ในตอนนั้นร่างกายของฟานเสวี่ยหลี่กลับปรากฏแสงสว่างขึ้นมาขวางไว้

“ค่ายกล! เขาใช้ค่ายกลของมายาคลื่นสวรรค์ทำให้สัตว์อสูรเหล่านั้นเสียทิศทาง!” คุณชายลี้วี่จวินพูดออกมาด้วยความดีใจอย่างยิ่ง

มายาคลื่นสวรรค์ควบคุมได้ยากมาก มันเป็นวิชาที่ค่อนข้างมีชื่อเสียงในพื้นที่แถบนี้และยังขึ้นชื่อในเรื่องของความยาก ถึงแม้จะแพร่หลายไปทั่ว แต่ผู้ที่เข้าใจมันอย่างถ่องแท้กลับมีจำนวนน้อยมาก

แต่ตอนนี้กลับเห็นฟานเสวี่หลี่แสดงมายาคลื่นสวรรค์
ออกมาราวกับเกิดภาพลวงตาขึ้นบนมือ สัตว์อสูรที่อยู่ตรงหน้า
ถูกเขาดัดออกไปยังทิศทางอื่น

ราวกับแนวปะการังที่อยู่ท่ามกลางคลื่นทะเลยักษ์โหม
กระหน่ำ ทุกทางที่สัตว์อสูรพุ่งเข้าหาพวกเขาก็จะถูกแนว
ปะการังแยกออกเป็นสองกลุ่ม เมื่อมองลงมาจากบนฟ้าเกิด
เป็นภาพที่งดงามยิ่งนัก

แต่ในตอนนี้เสวี่ซิงชิวกลับมีสีหน้าที่เคร่งขรึม ก่อนที่จะ
พูดออกมาว่า “ແ່แล้ว มายาคลื่นสวรรค์เผาผลาญจิตวิญญาณ
อย่างมาก อีกทั้งยังใช้งานอย่างหนักเช่นนี้ เกรงว่าคุณชายσύ
จะทนได้อีกไม่นาน”

นางเดินไปข้างหน้าอย่างไม่ลังเล เพื่อแบ่งเบาภาระให้
ฟานเสวี่หลี่

ไม่เช่นนั้นพวกเขาทุกคนคงต้องราบเป็นหน้ากลองแน่

แต่ทันทีที่เสวี่ซิงชิวเดินมาถึงข้างกายฟานเสวี่หลี่
และในขณะที่คุณชายลี้ว์จวินเตรียมใช้เพลิงแห่งการทำลายล้าง
อีกครั้ง พวกเขาก็ต้องตกตะลึงเมื่อพบว่าสัตว์อสูรทุกตัวที่อยู่

ตรงหน้าแยกออกไปสองฝั่งและออกจากเส้นทางเดิมไปอย่าง
สมบูรณ์แล้ว

ในชั่วจังหวะสุดท้ายที่สัตว์อสูรตนที่ทรงพลังที่สุดใน
กระแสน้ำอสูรพุ่งผ่าน มันก็จ้องมองฟานเสวียหลี่ด้วยสายตา
อันร่าร้อนและแฝงไปด้วยความหวาดกลัวก่อนจะพุ่งจากไป

เห็นได้ชัดว่าตอนนี้เหล่าสัตว์อสูรต่างเปลี่ยนทิศทางการตาม
การควบคุมของราชาสัตว์อสูร

ส่วนราชาอสูรนั้นเปลี่ยนทิศทางเพราะฟานเสวียหลี่
อย่างนั้นหรือ

ในตอนนี้อย่างที่ต่างตกตะลึง พวกเขามองดูเหล่าสัตว์อสูร
ที่ไกลห่างออกไปเรื่อย ๆ หัวใจของพวกเขามีเพียงความว่าง
เปล่าพลางจ้องมองฟานเสวียหลี่ด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความ
ตกใจอย่างยิ่ง

หากกล่าวว่าสิ่งที่ฟานเสวียหลี่ทำก่อนหน้านี้เป็นพลัง
การต่อสู้ขั้นที่เปรียบ สิ่งที่แสดงออกมาในตอนนั้นก็คือค่ายกล
และวิชาการควบคุมสัตว์อสูรที่น่าสะพรึงกลัว

ฟานเสวียหลี่มีความรู้ที่ล้ำลึกถึงขั้นนี้เชียวหรือ!

แต่ถึงจะมีวิชาควบคุมสัตว์อสูรก็ไม่สามารถเปลี่ยนสถานการณ์ทั้งหมดและส่งผลกระทบต่อราชาสัตว์อสูรได้! มันเป็นเรื่องราชาสัตว์อสูรที่ใกล้เคียงกับระดับเซียน ซึ่งจะได้รับผลกระทบง่ายเช่นนั้นได้อย่างไร!

แต่ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร ฟานเสวียหลี่ก็ทำเรื่องที่ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้สำเร็จแล้ว!

ตอนนี้พวกเขาไม่เพียงแต่ตกใจกับฟานเสวียหลี่ อีกทั้งยังเกิดความยำเกรง แม้แต่เสวียชิงชิวและคุณชายลี่จวินยังมองดูฟานเสวียหลี่ด้วยสายตาราวกับที่พวกเขาเคยใช้มองอาจารย์

ในที่สุดเสวียชิงชิวก็อดถามออกมาไม่ได้ว่า “คุณชายส่วยนี่มันวิชาควบคุมสัตว์อสูรอะไรหรือ เหตุใดถึงคล้ายกับวิชาการควบคุมสัตว์อสูรของโจรปาก่อนหน้านี้”

เมื่อนางถามเช่นนี้ ผู้คนก็ได้สติกลับมาและรู้สึกประหลาดใจ

ฟานเสวียหลีพยักหน้า ก่อนจะพูดว่า “เทพธิดาเสวีย
สายตาดียิ่งนัก ข้าได้รับวิชาควบคุมสัตว์อสูรโบราณหลังจาก
ที่สังหารผู้นำของโจรป่า คาดไม่ถึงว่าจะได้ใช้พอดี”

ที่แท้เมื่อครู่นี้เขาใช้ค่ายกลเพื่อป้องกันและอาศัยจังหวะ
นั้นสื่อสารกับราชาสัตว์อสูรอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับพลังที่
เขามีเพียงพอที่จะยับยั้งอีกฝ่าย และท้ายที่สุดฟานเสวียหลี
ยังปลดปล่อยแรงคุกคาม หากอีกฝ่ายไม่ยอมเปลี่ยนเส้นทาง
ฟานเสวียหลีก็จะบุกฝ่าเข้าไปกำจัดจำฝูงของสัตว์อสูร ทำให้
อีกฝ่ายเกิดความหวาดกลัวขึ้นในที่สุด

ถึงแม้ฟานเสวียหลีจะเล่าย่างง่ายดาย แต่เมื่อเข้าหู
คนอื่นก็ทำให้หัวใจของพวกเขาแทบระเบิด!

ทั้งที่เป็นวิชาที่เพิ่งช่วงชิงมาจากอีกฝ่าย แต่เขากลับ
บ่มเพาะสำเร็จได้ในระยะเวลาสั้นๆ เช่นนี้!

ช่างเป็นความสามารถที่น่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก! ทั้งๆ
ที่เป็นวิชาโบราณที่ต้องใช้เวลาศึกษาหลายปีจึงจะมีโอกาส
บ่มเพาะสำเร็จ!

เดิมทีพวกเขาล้วนถูกมองว่าเป็นยอดอัจฉริยะ แต่เมื่อเทียบกับฟานเสวี่หลี่แล้ว มันยังห่างชั้นกันยิ่งนัก!

แต่สิ่งสำคัญยิ่งกว่าก็คือ เมื่อครู่นี้ ฟานเสวี่หลี่ใช้ค่ายกลไปพร้อมกับใช้วิชาควบคุมสัตว์อสูร ซึ่งต้องใช้พลังจิตวิญญูณมหาศาล! การแยกจิตเช่นนี้ทำให้พวกเขายิ่งตกตะลึงมากขึ้น

จากนั้นพวกเขามองดูกระแสน้ำสัตว์อสูรที่จากไปไกลด้วยความโล่งใจในที่สุด

ส่วนคุณชายลีว่จวินก็เดินมาตรงหน้าฟานเสวี่หลี่อย่างจริงจัง ก่อนจะคำนับอย่างเคารพแล้วพูดว่า “ข้าหน้อยมีตาทามี่แววไม่ แต่คุณชายส่ายกลับไม่ถือสาเรื่องในอดีต ทำให้ข้าหน้อยละอายใจยิ่งนัก คุณชายส่ายโปรดให้อภัยด้วย”

นี่เป็นครั้งแรกที่เขาปฏิบัติกับคนวัยเดียวกันอย่างจริงจังเช่นนี้

ฟานเสวี่หลี่ยิ้มเล็กน้อย ก่อนจะพูดว่า “แค่เรื่องเล็กน้อย ไม่จำเป็นต้องพูดถึง” เขาทดลองใช้วิชาควบคุมสัตว์อสูรโบราณสำเร็จแล้วจึงอารมณ์ดีอย่างยิ่ง แน่หนอนว่าผู้ใดให้เกียรติเขา

เขายอมให้เกียรติตอบ ในเมื่ออีกฝ่ายยอมละทิ้งความหยิ่งทะนง
เขายอมไม่ปฏิเสธอีกฝ่าย

ตอนนี้จื่อเยว่วิ่งมาหยุดยืนอยู่ข้างๆ ฟานเสวี่หลีอย่าง
ดีใจ สายตาเปี่ยมไปด้วยความตื่นเต้นและความสุข

ในเวลาเดียวกัน เสวี่ชิงชิวก็รู้สึกประทับใจและพูด
กับฟานเสวี่หลีว่า “ไม่ทราบว่าคุณชายσύเดินทางไปเมือง
เซียนหินผาแล้วมีแผนจะทำอะไรต่อหรือ” ตอนนี้นางต้องการจะ
หาโอกาสติดต่อกับฟานเสวี่หลีมากยิ่งขึ้น

ทันใดนั้นจื่อเยว่ก็พูดขึ้นมาว่า “พี่σύ ท่านปู่ของข้ามีเรือน
หลังหนึ่งอยู่ที่เมืองเซียนหินผา ถึงเวลานั้นเชิญพี่มาเป็นแขกได้
หรือไม่”

เมื่อได้ยินเช่นนี้ ฟานเสวี่หลีก็เกิดความคิดบางอย่าง

เขาไปเมืองเซียนก็เพื่อตามหาตำราลับวิชาเซียน
มากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างวิชาเซียนของตัวเองและทำการบรรลุเซียน
ขั้นหนึ่ง ในตอนนี้เขายังไม่มีที่พักอาศัย การมีโอกาสอยู่กับ
จื่อเยว่หรือรู้จักกับเสวี่ชิงชิวมากขึ้น อาจทำให้เขามีโอกาส
ได้รับตำราลับมามากยิ่งขึ้น

คิดได้ตั้งนั้นเขาก็ยิ้มเล็กน้อย ก่อนจะพูดว่า “ข้าได้รับคำสั่งจากอาจารย์ให้ออกมาบ่มเพาะประสบการณ์ด้วยตัวเอง ส่วนเมืองเซียนหินผาก็คือเมืองเซียนแรกที่ข้าจะไป”

เขาไม่ได้พูดทั้งหมดออกมาอย่างละเอียด แต่ก็ทำให้ เสวี่ยชิงชิว คุณชายลี้ว์จวิน และเจ้านายกองคาราวานเผยสีหน้าดีใจ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาต่างฟังออกถึงความเป็นไปได้บางอย่าง

คุณชายσύผู้นี้อาจเป็นลูกศิษย์คนสุดท้ายของสำนักชั้นยอดบางแห่ง จงใจออกเดินทางบ่มเพาะ มีพรสวรรค์ในการบ่มเพาะวิชาที่รวดเร็ว อีกทั้งยังไม่ปฏิเสธพวกเขา

เสวี่ยชิงชิวและคุณชายลี้ว์จวินกำลังคิดว่าหลังจากที่ไปถึงเมืองเซียนหินผา พวกเขาจะรายงานเรื่องนี้ให้อาจารย์ฟังอย่างไร ต้องใช้เงื่อนไขแบบไหนดี จึงจะทำให้ฟานเสวี่ยหลืออยู่ด้วยได้

ไม่นานนัก พวกเขาก็ส่งเหยี่ยวส่งสารไปยังเมืองเซียนหินผา

หลายวันหลังจากนั้น พวกเขาต่างอยู่ด้วยกันอย่างสนิทสนม ส่วนฟานเสวี่ยหลี่ก็รู้เรื่องราวของเมืองเซียนหินผามากขึ้นจากเสวี่ยซิงชิวและคุณชายลี่จวิน

เมืองเซียนหินผาเป็นเพียงเมืองเซียนเล็ก ๆ แต่มีพลังป้องกันที่แข็งแกร่งดุจหินผา สำนักเซียนที่ป่มเพาะวิชาป้องกันต่างใช้ที่แห่งนี้เป็นรากฐานหรือสาขา

หากเป็นผู้ที่มีพรสวรรค์โดดเด่นฝากตัวเป็นศิษย์กับสำนักเซียนและได้เป็นศิษย์ชั้นนอก ก็จะมีโอกาสได้รับน้ำปราณเซียนปลอม ซึ่งหลอมขึ้นจากการดูดซับปราณเซียนปลอมที่อยู่ระหว่างฟ้าดินด้วยวิธีการพิเศษ อีกทั้งยังเจือจางกว่าสิบเท่า ทำให้ลูกศิษย์ธรรมดาสามารถดูดซับได้

ซึ่งน้ำปราณเซียนปลอมนี้เป็นสิ่งที่เสวี่ยซิงชิวและคุณชายลี่จวินต้องการอย่างเร่งด่วน ยิ่งเป็นสำนักเซียนที่ยิ่งใหญ่เพียงใดก็ยิ่งมีน้ำปราณเซียนปลอมมากเท่านั้น

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ พวกเขาก็เดินทางไปถึงชายแดนเมืองเซียนหินผาอย่างรวดเร็ว

เมืองเซียนสูงตั้งตระหง่านจนสามารถมองเห็นได้จาก
ระยะไกล โดยรอบรากับรายล้อมไปด้วยนกกระเรียนขาว
จำนวนนับไม่ถ้วนที่กำลังโฉบบิน

นกกระเรียนขาวเหล่านี้ นอกจากจะบินได้เร็วแล้ว ยังมี
วิชาโจมตีที่ทรงพลัง ดูจากสายพันธุ์ของมัน ดูเหมือนว่าจะเป็น
ภูตเหี้ยวที่สืบทอดมาจากโบราณกาล ซึ่งไม่ธรรมดาอย่างยิ่ง
พวกมันมีจำนวนอยู่หลายร้อยตัว ถ้าหากภูตเหี้ยวเหล่านี้
ถูกกำราบและนำมาใช้สำหรับการบิน จะต้องเพิ่มความเร็ว
ขึ้นอย่างมากแน่นอน อาจจะเร็วกว่ารถมังกรน้ำปีกนกของ
ฟานเสวี่ยหลี่ถึงสามสี่เท่า

แน่นอนว่าการจะควบคุมภูตเหี้ยวเป็นเรื่องที่ยากมาก
จำเป็นต้องมีวิชาควบคุมสัตว์อสูรที่แข็งแกร่ง ในขณะเดียวกัน
ภูตเหี้ยวเหล่านี้ก็พบเห็นได้ยากมากและมีมูลค่าสูงอย่างยิ่ง
จึงคาดไม่ถึงว่าที่แห่งนี้จะมีจำนวนอยู่หลายร้อยตัว

สมแล้วที่เป็นเมืองเซียน

“จริงด้วย คุณชายส่วย สำนักเซียนที่พวกเราจะฝากตัว
เป็นศิษย์ชื่อว่าสำนักอู่หว่า” เสวี่ยชิงชิวอธิบายอย่างแผ่วเบา

“ก่อนหน้านี้ข้าส่งข่าวให้พวกเขาแล้ว หลังจากที่เข้าเมืองเซียน พวกเขาน่าจะมาหาพวกเราอย่างรวดเร็ว เมื่อถึงเวลานั้น คุณชายสู้จะสามารถลองพบกันสักหน่อย”

นางได้บรรยายความมหัศจรรย์ต่าง ๆ ของฟานเสวียหลี่ ผ่านเหยี่ยวส่งสารไปแล้ว นางเชื่อว่าสำนักอู่หว่าไม่มีทางดูถูก คนที่มีพรสวรรค์เช่นฟานเสวียหลี่แน่นอน

สำนักอู่หว่าเป็นหนึ่งในสามสำนักเซียนใหญ่ของ เมืองเซียนหินผา ที่นี่มีกฎอันเข้มงวดและให้ความสำคัญกับผู้ มีความสามารถ เกล็ดวิชากระบี่เซียนมุ่งเน้นความเรียบง่าย แต่แฝงไปด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ เป็นสำนักที่มีชื่อเสียงมาก ในเมืองเซียนหินผา อีกทั้งในสำนักยังมีน้ำปราณเซียนอยู่ จำนวนมาก เป็นที่ยกย่องของผู้คนมากมาย

เมื่อได้ยินเช่นนี้ ฟานเสวียหลี่ก็พยักหน้าเบา ๆ โดยที่ ไม่ได้แสดงความคิดเห็นใดๆ

สำหรับเขาแล้ว อนาคตจำเป็นต้องเข้าสำนักเซียนบาง แห่งเพื่อเรียนรู้วิชาเซียนชนิดใหม่ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องอาศัย สำนักเซียนเพื่อปกปิดตัวตน แต่มันยังไม่ใช่วิชาตอนนี้

เขาต้องหลอมวิชาเขียนของตัวเองให้ได้โดยเร็วที่สุด และบรรลุสู่ระดับเขียน เมื่อเป็นเช่นนั้นเขาก็จะได้รับความสำคัญมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีพลังในการปกป้องตัวเองและสามารถรับมือกับภัยอันตรายต่าง ๆ เขาจึงต้องศึกษาเป็นอย่างดีก่อนจะเลือกเข้าสำนักเขียน อีกทั้งยังต้องเลือกสำนักที่มีวิชาเหมาะสมกับตน

เมื่อเห็นเช่นนั้น เสวียซิงฉิวและคุณชายสี่ร่วจวินก็ไม่เกลี้ยกล่อมเขาอีก เพราะพวกเขาก็ได้รับการแนะนำจากตระกูลจันผินเข้าสำนักเขียนอุ๋นหวาได้ จึงไม่มีสิทธิ์จะพูดอะไรมากนัก

หลังจากนั้นไม่นาน พวกเขาก็ได้เข้าไปในประตูเมืองเขียนหินผาอย่างรวดเร็ว

แต่ทันทีที่ก้าวเข้าไปในประตูเมือง พวกเขาก็สัมผัสถึงพลังอันน่าสะพรึงกลัวที่มาจากท้องฟ้า มันหมุนวนลงมาราวกับกระป๋ไฉ่หลมคมที่แทงทะลุฟ้าดิน และทำให้อากาศโดยรอบสิ้นสะเกือน ก่อนที่พลังชนิดนี้จะเข้ามาห้อมล้อมพวกเขาไว้

ในเวลาเดียวกัน ประตูเมืองราวกับเปิดใช้งานค่ายกลที่ทรงพลังและห่อหุ้มผู้คนเอาไว้

นกระเรียนขานับร้อยมารวมตัวกัน พวกมันมีท่าทีที่
ตื่นตระหนกราวกับได้พบกับสัตว์อสูรชั่วร้าย

ความผิดปกตินี้ทำให้ผู้คนโดยรอบตื่นตกใจ แม้แต่ทหาร
เฝ้าเมืองยังตกตะลึง

เดิมทีเมืองเซียนหินผาเป็นสถานที่อิสระเสรี สามารถ
เข้าออกได้อย่างอิสระ นอกจากจะเจอกับบุคคลที่มีกลิ่นอาย
ความเลือดที่รุนแรง ค่ายกลป้องกันของประตูเมืองก็จะปะทุขึ้น
และขัดขวางผู้มาเยือน

ราชันหมีนมิติ เล่ม 13

重生之万界主宰

PineBook

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Pine Book

《重生之万界主宰》 Vol. 13

Author: 南宫吟 นาน กงหยิน Nan Gong Yin

Copyright © 2021 by COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Thai (language) Translation Copyright © 2024 by Amarin Corporations Public Co., Ltd.

This Thai edition is published by arrangement with COL Digital Publishing Group Co., Ltd. Arranged through Beijing Wenxin Wenchuang Technology Co., Ltd. (北京文心文创科技有限公司) & Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นฉบับอื่นที่ก่อกวนลิขสิทธิ์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

南宫吟 นาน กงหยิน Nan Gong Yin

ราชันหมีนมิติ เล่ม 13 / 南宫吟 นาน กงหยิน Nan Gong Yin : เขียน; บุษบาเหมันต์ : แปล

จาก 重生之万界主宰. — กรุงเทพฯ: ไพน์ อมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์, 2567.

(1) , 634 หน้า.

1. นวนิยายจีน. I. บุษบาเหมันต์ ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

ISBN 978-616-18-7400-1